

Lech Janerka

Niegdyś twórca niezależny, oryginalny, porywający tekstami i aranżacjami. Dziś... Nic się nie zmieniło. Lech ciągle trzyma dystans do współczesnej rockowej sceny. Janerka to artysta, który przewrotnie rusza rowerem w pogoń za pędzącymi nie wiadomo dokąd trendami.

Lech Janerka - muzyk urodzony w 1953 r. we Wrocławiu, karierę zaczynał pod koniec lat 70., kiedy wraz z żoną - Bożeną Janerką - występował na festiwalach piosenki studenckiej. W 1979 artysta założył zespół Klaus Mitffoch, który podczas swojej krótkiej kariery w oryginalnym składzie nagrał tylko jeden, ale za to bardzo ważny dla polskiego rocka album - „Klaus Mitffoch”. Wydawnictwo zwyciężyło w ankiecie „Magazynu Muzycznego” na krążek trzydziestolecia, a przez czytelników "Tylko Rock" zostało wybrane najlepszą płytą lat 80.

Janerka odszedł z zespołu w 1984 r. i rozpoczął karierę solową. Artysta w 1985 r. wystąpił na festiwalu w Jarocinie, a już rok później nagrał pierwszy album pod własnym nazwiskiem – „Historia podwodna”. Nad krążkiem współpracował m.in.: Wojciech Konikiewicz, Janusz Roft, Jarosław Woszczyzna, Krzysztof Pocięcha oraz Małgorzata Ostrowska. Wrocławianin zdecydował się na zastąpienie gitary przetwarzaną elektronicznie wiolonczelą, na której grała Bożena Janerka. Album został bardzo dobrze przyjęty przez krytyków i słuchaczy. Wiele utworów z „Historii podwodnej” znalazło się na krajowych listach przebojów.

Kolejne lata przyniosły nowe wydawnictwa Lecha, jednak nie osiągnęły już takich sukcesów jak solowy debiut. W 1987 r. artysta nagrał płytę „Piosenki”, którą wydano ze względu na problemy z cenzurą dopiero po dwóch latach. Następny album - „Ur” w całości poświęcony tytułowemu sumeryjskiemu miastu, ukazał się w roku 1991. Krążek różnił się stylistycznie od poprzedniej i późniejszej twórczości polskiego rockmana - aranżacje stały się agresywne, industrialne, momentami przytłaczające, pojawiło się sporo brzmień elektronicznych. Muzyk wydał także albumy: „Bruhaha” (1994 r.), „Dobranoc” (1997 r.) oraz „Fiu fiu” (2002 r.).

Ostatnią jak dotychczas studyjną płytą Lecha Janerki jest krążek „Plagiaty”, który premierę miał w 2005 r. Album zawiera utwory skomponowane przez artystę w czasach młodości, natomiast teksty zostały napisane już współcześnie. Wydawnictwo spotkało się z uznaniem publiczności i krytyków. Muzyk otrzymał za krążek nagrodę Superjedynka w kategorii „płyta alternatywna”, a teledysk do utworu „Rower” zdobył grand prix na festiwalu polskich wideoklipów Yach Film oraz Fryderyka w kategorii „piosenka roku”. Lech Janerka został również nagrodzony Fryderykami w kategoriach: „płyta alternatywna” i „kompozytor roku”.

Międzynarodowy Festiwal Producentów Muzycznych Soundedit uhonoruje Lecha Janerkę Nagrodą „Człowieka ze Złotym Uchem”, która zostanie przyznana muzykowi za „szczególną wrażliwość muzyczną oraz sztukę słowa”. Nie da się bowiem ukryć, że jeśli same kompozycje i pomysły aranżacji to artystyczny kręgosłup piosenek Lecha, tak jego teksty to prawdziwe słowne i językowe rewolucje.

Lech Janerka uświetni koncertem Galę wręczenia nagród „Człowieka ze Złotym Uchem”. Koncert odbędzie się w Klubie Wytwórnia (Łódź), w sobotę 25 października.

Zdjęcie: Jacek Poremba